

Katowice, dnia 25 maja 2026 r.
Nr sprawy: OE-WS-PZ.7222.89.2025
Nr pisma: OE-WS-PZ.KW-00683/26
(za dowodem doręczenia)

Decyzja nr 2353/OE/2026

Organ wydający: Marszałek Województwa Śląskiego

w sprawie wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego

na podstawie art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2025 r. poz. 1691, dalej: ustawa KPA) oraz na podstawie art. 180, art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 184 ust. 1, art. 192, art. 201, art. 211, art. 214 ust. 5, art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz.U. z 2025 r. poz. 647 ze zm., dalej: ustawa POŚ).

po rozpoznaniu wniosku Pełnomocnika Strony z dnia 27 listopada 2025 r.

orzekam:

zmienić warunki pozwolenia zintegrowanego, udzielonego decyzją Marszałka Województwa Śląskiego nr 4715/OE/2024 z dnia 30 grudnia 2024 roku dla instalacji do przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne, zlokalizowanej na terenie Oczyszczalni ścieków Tychy-Urbanowice w Tychach, przy ul. Lokalnej 14, eksploatowanej przez Regionalne Centrum Gospodarki Wodno-Ściekowej S.A. z siedzibą w Tychach, przy ul. Piłsudskiego 12 (NIP: 6462100779, REGON: 273340260), w następujący sposób:

I. W części I „Rodzaj i parametry instalacji.”, punkt 3. „Charakterystyka techniczna”,

otrzymuje brzmienie:

„3. Charakterystyka techniczna.

Regionalne Centrum Gospodarki Wodno-Ściekowej S.A., na terenie Oczyszczalni

Tychy-Urbanowice, prowadzi odzysk odpadów w dwóch procesach:

- 1) odzysk odpadów, prowadzony w komorach fermentacji, oznaczony jako proces R3,
- 2) odzysk odpadów, prowadzony w ramach oczyszczania ścieków w części biologicznej oczyszczalni, polegający na wykorzystaniu zawartych w odpadach substancji do redukcji związków biogennych w ściekach, oznaczony jako proces R7.

Wykaz obiektów i urządzeń, obejmujących działalność instalacji do przetwarzania odpadów w procesie R3, przedstawia się następująco:

1. WKF A i B (ob. 305A i 305B) - żelbetowe komory fermentacyjne, o pojemności 5 500 m³ każda, w których prowadzony jest proces fermentacji, w temperaturze min. 36°C, każda komora wyposażona jest w mieszadło wewnętrzne; wytworzony w komorach biogaz gromadzi się w górnej części komory (kopule), która zakończona jest w górnej części bezpiecznikiem cieczowym (zamknięciem wodnym), chroniącym komorę przed nadmiernym wzrostem ciśnienia w komorze.
2. Kotłownia (ob. 19) - budynek, w którym znajdują się agregaty prądotwórcze (3 szt.), kocioł niskotemperaturowy oraz główny węzeł wodny C.O.
3. Wymiennikownia (ob. 19) - budynek, w którym znajdują się wymienniki spiralne typu woda-osad - 3 sztuki oraz pompy obiegowe WKF, pracujące w układzie 2+1, mające na celu utrzymanie temperatury min. 36°C w komorach fermentacyjnych 305A i 305B.
4. Zbiornik buforowy - obiekt 22A i 22B - zbiornik w zbiorniku, wewnętrzna część, o pojemności 300 m³, służy do magazynowania osadów nadmiernych z reaktorów KOCZ i C-TECH, zewnętrzna, pierścieniowa część, o pojemności 2 000 m³, służy do magazynowania i uśredniania osadu przefermentowanego po procesie fermentacji mezofilowej, obydwa zbiorniki wyposażone są w mieszadła.
5. Zagęszczacze ob. 109 - budynek, w którym znajdują się dwa zagęszczacze dwutaśmowe, służące do mechanicznego zagęszczania osadów nadmiernych, w budynku znajduje się również stacja przygotowania i dozowania roztworu polielektrolitu do zagęszczanych osadów.
6. Zagęszczacze grawitacyjne ob. 110A i 110B – zbiorniki, o pojemności 300 m³ każdy, służące do grawitacyjnego zagęszczania osadów wstępnych lub do przyjmowania i buforowania odpadów przeznaczonych do procesu fermentacji mezofilowej (jeden ze zbiorników pracuje jako zagęszczacz, drugi jako bufor odpadów), obydwa zagęszczacze wyposażone w mieszadła wolnoobrotowe oraz pompy, służące do pompowania zawartości zagęszczaczy do komór fermentacyjnych 305A i 305B.
7. Zbiorniki biogazu ob. 480 i 481 – zbiorniki magazynowe, o pojemności 6 370 m³ oraz 6 250 m³, służące do magazynowania nadmiaru biogazu, składające się z dwóch powłok - wewnętrznej i zewnętrznej, między którymi utrzymywana jest poduszka powietrzna za pomocą dmuchaw sprężonego powietrza (po 2 szt. na zbiornik), zbiorniki wyposażono w zamknięcia wodne, chroniące przed nadmiernym ciśnieniem wewnątrz zbiorników.

8. Zbiorniki buforowe - obiekty 401B i 401C (dwa zbiorniki po 50 m³ każdy),
9. Zbiorniki buforowe - obiekty 401A i 401D (dwa zbiorniki po 250 m³ każdy),
10. Pompownia odpadów ob. 400, umożliwiająca pompowanie odpadów do WKF,
11. Zbiorniki buforowe - obiekty 415A i 415B, wraz z własnym układem pompowym, umożliwiającym pompowanie odpadów do WKF (dwa zbiorniki po 600 m³ każdy),
12. Zbiornik ZOT- obiekt nr 420, o pojemności 100 m³, wraz infrastrukturą do pasteryzacji odpadów i pompowania odpadów do WKF.
13. Stacja odwadniania osadów – obiekty 108 i 410, w których przefermentowane osady ściekowe odwadniane są na wirówce lub na prasach membranowych.
14. „Zbiornik Magazynowy”, o pojemności 3 400 m³, w którym magazynowe są odpady przeznaczone do przetwarzania w procesie R3.

Wykaz obiektów i urządzeń, obejmujących działalność instalacji do przetwarzania odpadów w procesie R7, przedstawia się następująco:

1. KOCZ A i B (ob. 105A i 105B) - dwie komory osadu czynnego (KOCZ), o pojemności 8 268 m³ każda, w której za pomocą wewnętrznych ścian wydzielono strefy beztlenowe, anoksydacyjne i tlenowe, dzięki czemu możliwe jest usuwanie związków węgla oraz związków biogenych (czyli azotu i fosforu), wyposażone w mieszadła wolno, średnio i szybkoobrotowe, mieszadła pompujące (do recyrkulacji wewnętrznej), ruszt napowietrzający zasilany sprężonym powietrzem z hali dmuchaw ob. 460.
2. Stacja dmuchaw dla KOCZ (ob. 460) - budynek, w którym znajdują się cztery dmuchawy oraz rurociągi sprężonego powietrza, dostarczające powietrze do reaktorów KOCZ 105A i 105B.
3. Osadnik wtórny (ob.106A) - obiekt, o pojemności czynnej 4 500 m³ wraz z mechanizmem zgarniacza osadu dla reaktorów KOCZ 105A i 105B.
4. Osadnik wtórny (ob. 106B) – obiekt, o pojemności czynnej 4 500 m³ wraz z mechanizmem zgarniacza osadu dla reaktorów KOCZ 105A i 105B.
5. Stacja PIX (ob. 300) - zbiornik magazynowy, o pojemności 30 m³, służący do magazynowania koagulantu wraz z instalacją dozowania, składającą się z rurociągów i z pomp dozujących, które doprowadzają koagulant do reaktorów KOCZ i C-TECH.
6. Zbiornik ZRS ob. 450 - zbiornik podziemny, o pojemności 120 m³, przeznaczony do magazynowania koagulantu, również odpadowego wraz z instalacją dozowania, składającą się z rurociągów i z pomp dozujących, które doprowadzają koagulant do reaktorów KOCZ i C-TECH.
7. Zbiornik zewnętrznego źródła węgla (ob. 312) - zbiornik magazynowy, o pojemności 30 m³, służący do magazynowania metanolu lub innego odpadowego źródła węgla do biologicznej denitryfikacji, wraz z instalacją dozowania, składającą się z rurociągów i z pomp dozujących, które doprowadzają koagulant do reaktorów KOCZ i C-TECH.
8. Zbiornik buforowy ob.11.1 - zbiornik buforowy na ścieki przemysłowe, które mogą służyć jako alternatywne źródło związków węgla do denitryfikacji.
9. Pompownia osadu recyrkulowanego i nadmiernego (ob. 107) - obiekt składający

się ze zbiornika czerpального podziemnego połączonego z osadnika wtórnymi 106A i 106B, pomp służących do recyrkulacji zewnętrznej osadu czynnego oraz pomp do odprowadzania osadu nadmiernego z reaktorów KOCZ.

10. Pompownia C-TECH (ob. 301) - zbiornik czerpalny podziemny, o pojemności 90 m³, w którym znajdują się trzy pompy zatapialne pracujące w układzie 2+1, mające za zadanie tłoczyć ściek mechanicznie oczyszczony do wyniesionego selektora (ob. 303).
11. Selektor (ob. 303) - żelbetowy, dwukomorowy zbiornik, o łącznej pojemności 1 400 m³, który pełni rolę zbiornika beztlenowego osadu czynnego (pierwszego etapu oczyszczania ścieków za pomocą osadu czynnego) w reaktorach C-TECH. Obiekt wyposażony jest również w ruszt napowietrzający, który jest uruchamiany średnio raz na dobę na kilka minut, w celu wzruszenia złogów osadów, które mogą się pojawić na dnie selektora.
12. Reaktory C-TECH (ob. 25A, 25B, 25C, 25D) - cztery reaktory, o pojemności czynnej 4 000 m³ każdy, w których w procesie osadu czynnego w warunkach beztlenowych, anoksycznych i tlenowych, przebiega usuwanie związków węgla oraz związków biogenych (czyli azotu i fosforu), reaktory wyposażone są w pompy osadu recyrkulowanego (do selektora) i osadu nadmiernego, dekantery, ruszt napowietrzający zasilany sprężonym powietrzem z hali dmuchaw C-TECH (ob. 302).
13. Hala dmuchaw C-TECH ob. 302 - budynek, w którym znajduje się 5 dmuchaw pracujących w układzie 4+1, zasilających reaktory C-TECH, oraz dwie dmuchawy służące do kontrolnego napowietrzania selektora.
14. Biofiltr BF4 (ob. 441) - urządzenie techniczne do oczyszczania powietrza, o pojemności 176 m³ wypełnione korą drzewną, maksymalne obciążenie powietrza 11 000 Nm³/h, oczyszcza zanieczyszczone powietrze ze zbiorników buforowych 11.1- 11.4 oraz ze zbiornika magazynowego odpadów nr 15.
15. Zbiorniki buforowe 11.2, 11.3, 11.4 - zbiorniki buforowe, o pojemności po 400 m³ (ob. 11.2. i 11.3) oraz 1 200 m³ (ob. 11.4). Do zbiornika buforowane są odpady przeznaczone do procesów odzysku w części biologicznej KOCZ i C-TECH, natomiast w zbiorniku 11.4 buforowane są odcieki z procesów odwadniania przefermentowanych osadów ściekowych, przed ich odprowadzeniem na część biologiczną oczyszczalni. Zbiorniki wyposażone są w pompy służące do pompowania zawartości zbiorników do miejsc docelowych."

II. W części I „Rodzaj i parametry instalacji.”, punkt 4. „Opis procesu technologicznego.”

otrzymuje brzmienie:

„4. Opis procesu technologicznego.

W instalacji objętej niniejszym pozwoleniem zintegrowanym prowadzona jest działalność w zakresie oczyszczania ścieków. W ramach tej działalności przetwarzane są, w części biologicznej, odpady, poprzez wykorzystanie zawartych w nich substancji do redukcji związków biogenych w ściekach. Niezależnie od

powyższego, w instalacji będzie prowadzony proces biologicznego przetwarzania odpadów, poprzez ich odzysk w komorach fermentacji. Opis procesów technologicznych przedstawia się następująco.

4.1. Odzysk odpadów w części biologicznej instalacji.

Rozładunek odpadu o kodzie 02 07 02 następuje z samochodu-cysterny bezpośrednio do stalowego zbiornika, o pojemności 30 m³, znajdującego się w stacji dozowania zewnętrznego źródła węgla.

Odpady o kodzie 06 11 83, rozładowywane są bezpośrednio z samochodu do zbiornika roztwarzania koagulantu, gdzie następuje rozpuszczanie soli żelaza w wodzie i przygotowanie roztworu wodnego. Zbiornik wyposażony jest w ruszt napowietrzający oraz armaturę (pompy i rurociągi), służące do mieszania oraz przepompowania zawartości zbiornika roztwarzania do istniejącego zbiornika koagulantu, skąd jest dozowany, w formie roztworu, do reaktorów biologicznych.

Rozładunek odpadu o kodzie 16 10 02 następuje z samochodu – cysterny bezpośrednio do komór INKA, o łącznej pojemności 800 m³. Przy zbiornikach INKA znajduje się punkt zlewowy, umożliwiający spust dowożonych uwodnionych odpadów bezpośrednio do zbiorników. Odpady bezpośrednio są dozowane do reaktorów biologicznych i stanowią zewnętrzne źródło węgla w procesie usuwania azotu ze ścieków.

Odzysk odpadu o kodzie 02 07 02 ma miejsce w procesie usuwania azotu ze ścieków, przebiegającym w reaktorach KOCZ i C-TECH. Odpad ten jest wprowadzany do ciągu ściekowego, za pomocą instalacji dozowania zewnętrznego źródła węgla, w następujących miejscach:

- do komór denitryfikacji (anoksycznych) w reaktorach KOCZ,
- do selektora w technologii C-TECH.

Odzysk odpadu o kodzie 06 11 83 następuje w procesie usuwania fosforu, przebiegającym w reaktorach KOCZ i C-TECH. Podstawowym procesem usuwania fosforu ze ścieków na oczyszczalni Tychy-Urbanowice jest proces biologiczny, natomiast redukcja chemiczna stosowana jest jako uzupełnienie procesu biologicznego. Związki organiczne, zawarte w uwodnionych odpadach, pochodzących z zakładów przemysłowych (odpady o kodzie 16 10 02) są wykorzystywane jako zewnętrzne źródło węgla, do usuwania azotu w procesie denitryfikacji.

Prowadzony proces przetwarzania odpadów, zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy o odpadach, oznaczony jest symbolem R7 (odzysk składników stosowanych do redukcji zanieczyszczeń).

4.2. Odzysk odpadów w komorach fermentacji.

Odzysk odpadów odbywa się na zasadzie kofermentacji osadów ściekowych, pochodzących z oczyszczania ścieków, we własnych instalacjach oczyszczalni ścieków Tychy–Urbanowice. Część odpadów, przed procesem kofermentacji, jest poddawana procesowi pasteryzacji. Rozdrobnione odpady, o wielkości cząstek do 12 mm, są podgrzewane do temperatury 72°C i wprowadzane do czterech

zbiorników pasteryzacji, o pojemności ok. 6 m³ każdy. W pasteryzatorach odpady są zatrzymane przez 1 h, w temperaturze min. 70°C i mieszane mieszadłem wolnoobrotowym. Przyjmowane odpady, wraz z odpadami po pasteryzacji i własnymi osadami ściekowymi, wprowadzane są do dwóch, wydzielonych komór fermentacyjnych (WKF), o łącznej pojemności 11 000 m³, w których przebiega proces stabilizacji beztlenowej. Proces stabilizacji beztlenowej prowadzony jest w temperaturze min. 36°C i ma na celu:

- zmniejszenie do minimum zdolności do zagniwania osadów własnych i odbieranych odpadów, poprzez redukcję związków organicznych, zawartych w osadach i odbieranych odpadach,
- zmniejszenie do minimum powstawania odorów,
- higienizację osadów własnych i odbieranych.

Materia organiczna, zawarta w osadach i odpadach, zostaje przekształcona w biogaz, tj. palny gaz, zawierający ok. 50-70% metanu. Całość biogazu jest ujmowana, poddawana odpowiedniej obróbce (usuwanie siarkowodoru i siloksanów) i kierowana do instalacji na Oczyszczalni oraz rurociągiem biogazu do instalacji na Wodnym Parku Tychy. Powstały biogaz zostaje wykorzystany do produkcji energii elektrycznej oraz energii cieplnej w ww. obiektach.

Prowadzony proces przetwarzania odpadów, zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy o odpadach, oznaczony jest symbolem R3 (Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki)."

III. W części I „Rodzaj i parametry instalacji.”, punkt 5. „Źródła emisji, zużycie energii, materiałów, surowców i paliw.”, podpunkt 5.1. „Źródła powstawania oraz miejsca wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, ich charakterystyka oraz czas eksploatacji.”

otrzymuje brzmienie:

„5. Źródła emisji, zużycie energii, materiałów, surowców i paliw.

5.1. Źródła powstawania oraz miejsca wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, ich charakterystyka oraz czas eksploatacji.

Źródłem zorganizowanej emisji substancji do powietrza z instalacji są procesy przetwarzania odpadów, prowadzone w oparciu o proces beztlenowej fermentacji osadów i odpadów.

Miejscami wprowadzania gazów do powietrza są wyloty gazów odlotowych z 6 biofiltrów (poprzez całą ich otwartą powierzchnię), których zadaniem jest zmniejszenie negatywnego oddziaływania oczyszczalni na środowisko, poprzez filtrowanie powietrza z najbardziej uciążliwych obiektów instalacji, tj.:

- komory rozprężnej przed halą krat,
- hali krat,
- pompowni osadu surowego,
- zbiorników buforowych odpadów organicznych,
- pasteryzacji,
- zagęszczaczy grawitacyjnych,

- stacji zagęszczania osadów,
- zbiornika buforowego,
- stacji odwadniania.

Każdy biofiltr składa się z wentylatora, komory wypełnionej złożem biologicznym z układem zraszania, a przy biofiltrze E5 - dodatkowo z komory z impregnowanym węglem aktywnym. Zanieczyszczone powietrze tłoczone jest za pomocą wentylatora przez złożo biologiczne, zasiedlone wyselekcjonowanymi mikroorganizmami, następnie odprowadzane do atmosfery. Na złożu następuje sorpcja zanieczyszczeń oraz ich biodegradacja, a uzyskiwany stopień redukcji zanieczyszczeń powinien wynosić powyżej 90%.

Charakterystyka emitorów:

Nr emitora	Źródło emisji / emitor	Charakterystyka emitorów / parametry gazów odlotowych						Urządzenie redukujące (skuteczność)
		Wysokość [m]	Powierzchnia przekroju [m ²]	Prędkość gazów odlotowych [m/s]	Temperatura gazów odlotowych [K]	Czas emisji [h/rok]	Typ emitora	
E1	BF4 Biofiltr	2,0	88,00	0	283	8 400	Powierzchniowy*	Biofiltr (>90%)
E2	BF1 Biofiltr	1,8	15,75	0	283	8 400	Powierzchniowy*	Biofiltr (>90%)
E3	BF5 Biofiltr	2,88	65,00	0	283	8 400	Powierzchniowy*	Biofiltr (>90%)
E4	BF6 Biofiltr	2,0	16,80	0	283	8 400	Powierzchniowy*	Biofiltr (>90%)
E5	BF7 Biofiltr	2,0	81,00	0	283	8 400	Powierzchniowy*	Biofiltr (>90%)
E6	BF8 Biofiltr	2,0	39,60	0	283	8 400	Powierzchniowy*	Biofiltr (>90%)

* Zgodnie z Decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającą konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, emisje z otwartych biofiltrów traktowane są jako emisje zorganizowane.

”

IV. W części II „Sposoby osiągnięcia wysokiego stopnia ochrony środowiska jako całości i zapewnienia efektywnego wykorzystania energii.”, punkt 3. „W zakresie ochrony powietrza”,

otrzymuje brzmienie:

„3. W zakresie ochrony powietrza.

Zastosowano następujące rozwiązania, wynikające w szczególności z **BAT 3, 8, 13, 14, 33, 34, 38:**

Nr konkluzji BAT	Sposób realizacji w instalacji do przetwarzania odpadów
Ogólne konkluzje dotyczące BAT	
BAT 3	W celu ograniczenia emisji do powietrza, w ramach BAT, prowadzący instalację zidentyfikował wykaz strumieni gazów odlotowych (emitowanych po oczyszczeniu

Nr konkluzji BAT	Sposób realizacji w instalacji do przetwarzania odpadów													
Ogólne konkluzje dotyczące BAT														
	w poszczególnych biofiltrach). W ramach obowiązku monitorowania emisji substancji do powietrza (w nawiązaniu do BAT 8), prowadzący instalację będzie gromadził informacje na temat cech charakterystycznych strumieni gazów odlotowych.													
BAT 8	W ramach BAT w instalacji będzie prowadzony monitoring emisji zanieczyszczeń do powietrza co najmniej z podaną poniżej częstotliwością i zgodnie z normami EN. <table><tr><th>Emitor</th><th>Źródło emisji</th><th>Zanieczyszczenie</th><th>Częstotliwość monitorowania</th><th>Norma ¹⁾</th></tr><tr><td rowspan="2">E1 ÷ E6</td><td rowspan="2">Biofiltry (Procesy biologicznego przetwarzania odpadów)</td><td>H₂S ²⁾</td><td>Raz na 6 miesięcy</td><td>Brak dostępnej normy EN</td></tr><tr><td>NH₃ ²⁾</td><td>Raz na 6 miesięcy</td><td>Brak dostępnej normy EN</td></tr></table> 1) W ramach BAT należy monitorować emisje z kominów do powietrza, zgodnie z normami EN. Jeżeli normy EN nie są dostępne, w ramach BAT należy stosować normy ISO, normy krajowe lub inne międzynarodowe normy, zapewniające uzyskanie danych o równorzędnej jakości naukowej. 2) Zamiast monitorowania stężenia odorów monitorowana będzie emisja NH₃ i H₂S.	Emitor	Źródło emisji	Zanieczyszczenie	Częstotliwość monitorowania	Norma ¹⁾	E1 ÷ E6	Biofiltry (Procesy biologicznego przetwarzania odpadów)	H ₂ S ²⁾	Raz na 6 miesięcy	Brak dostępnej normy EN	NH ₃ ²⁾	Raz na 6 miesięcy	Brak dostępnej normy EN
Emitor	Źródło emisji	Zanieczyszczenie	Częstotliwość monitorowania	Norma ¹⁾										
E1 ÷ E6	Biofiltry (Procesy biologicznego przetwarzania odpadów)	H ₂ S ²⁾	Raz na 6 miesięcy	Brak dostępnej normy EN										
		NH ₃ ²⁾	Raz na 6 miesięcy	Brak dostępnej normy EN										
BAT 13	W celu zapobiegania emisjom odorów lub, jeżeli jest to niemożliwe, ich ograniczenia w ramach BAT, w instalacji zastosowano następujące techniki: - minimalizowanie czasu magazynowania odpadów (potencjalnie) wydzielających odór, - zastosowanie kurtyn wodnych, - wyposażenie zbiorników w wentylację wyciągową, poprzez którą zanieczyszczone powietrze kierowane jest na biofiltry, - zastosowanie instalacji dezodoryzacji, - zastosowanie zieleni izolacyjnej otaczającej oczyszczalnię ścieków oraz bariery antyodorowej mokrej wokół punktów zrzutu odpadów.													
BAT 14	W celu zapobiegania emisjom rozproszonym do powietrza, w szczególności pyłu, związków organicznych i odorów, na terenie analizowanej instalacji stosowane są następujące techniki: - minimalizowanie liczby ewentualnych źródeł emisji rozproszonych (w ramach techniki zastosowano odpowiednią konstrukcję układu rurociągów tj. zminimalizowanie długości, odpowiednia konstrukcja układu rurociągów), - dobór i stosowanie sprzętu o wysokim poziomie integralności (w ramach techniki zastosowano zawory z podwójnym uszczelnieniem).													
Ogólne konkluzje dotyczące BAT w odniesieniu do biologicznego przetwarzania odpadów														
BAT 33	W celu zapobiegania emisjom odorów lub, jeżeli jest to niemożliwe, ich ograniczenia w ramach BAT, w instalacji zastosowano następujące techniki: - minimalizowanie czasu magazynowania odpadów (potencjalnie) wydzielających odór, - zastosowanie kurtyn wodnych, - wyposażenie zbiorników w wentylację wyciągową, poprzez którą zanieczyszczone powietrze kierowane jest na biofiltry, - zastosowanie instalacji dezodoryzacji, - zastosowanie zieleni izolacyjnej otaczającej oczyszczalnię ścieków oraz bariery antyodorowej mokrej wokół punktów zrzutu odpadów. Zastosowane techniki zapewniają co najmniej równoważny poziom ochrony środowiska													

Nr konkluzji BAT	Sposób realizacji w instalacji do przetwarzania odpadów
Ogólne konkluzje dotyczące BAT	
	w zakresie zapobiegania emisjom odorów, jak techniki określone w BAT 33.
BAT 34	W celu ograniczenia zorganizowanych emisji substancji do powietrza (w tym m. in. NH_3 i odorów), w ramach BAT w instalacji zastosowano biofiltry. Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) w odniesieniu do zorganizowanych emisji NH_3 i odorów do powietrza z biologicznego przetwarzania odpadów wynoszą: - NH_3: 0,3 – 20 mg/Nm^3 (średnia z okresu pobierania próbek), - odory: 200 – 1 000 ou_E/Nm^3 (średnia z okresu pobierania próbek), przy czym zastosowanie ma poziom NH_3 lub poziom stężenia odorów. Dla przedmiotowej instalacji stosuje się poziom NH_3. - Zastosowane techniki ograniczania emisji substancji do powietrza pozwalają na dotrzymanie poziomu emisji NH_3 na poziomie: 7,5 mg/Nm^3.
Konkluzje dotyczące BAT w odniesieniu do beztlenowego przetwarzania odpadów	
BAT 38	W celu ograniczenia emisji do powietrza oraz poprawy ogólnej efektywności środowiskowej, w ramach BAT, w instalacji wdrożono monitorowanie oraz kontrolę kluczowych parametrów odpadów i procesów. Odpady przyjmowane na instalację podlegają kontroli i badaniom wykonywanym w laboratorium. Kluczowym zadaniem jest zapewnienie stabilnego procesu oraz nieprzyjmowanie odpadów odbiegających właściwościami chemicznymi i fizycznymi, które mogłyby wpłynąć negatywnie na proces przetwarzania odpadów.

”

V. Część III. „Warunki eksploatacji instalacji oraz wprowadzania do środowiska substancji i energii przy normalnym funkcjonowaniu instalacji.”

otrzymuje brzmienie:

„III. Warunki eksploatacji instalacji oraz wprowadzania do środowiska substancji i energii przy normalnym funkcjonowaniu instalacji.”

1. Wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza.

1.1. Wielkość dopuszczalnej emisji substancji do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji.

Rodzaj i ilość gazów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza dla poszczególnych źródeł emisji:

Emitor	Źródło emisji	Emitowane zanieczyszczenia	Dopuszczalna emisja zanieczyszczeń	
			Maksymalna emisja godzinowa [kg/h]	Graniczne stężenie BAT – AEL (średnia z okresu pobierania próbek) [mg/Nm^3]
E1	BF4 Biofiltr	Amoniak	-	7,5
		Węglowodory alifatyczne	0,15400	-
		Węglowodory aromatyczne	0,06600	-
		Siarkowodór	0,00385	-

Emitor	Źródło emisji	Emitowane zanieczyszczenia	Dopuszczalna emisja zanieczyszczeń	
			Maksymalna emisja godzinowa [kg/h]	Graniczne stężenie BAT – AEL (średnia z okresu pobierania próbek) [mg/Nm ³]
		Całkowite LZO	0,22000	-
E2	BF1 Biofiltr	Amoniak	-	7,5
		Węglowodory alifatyczne	0,01659	-
		Węglowodory aromatyczne	0,00711	-
		Siarkowodór	0,00041	-
		Całkowite LZO	0,02370	-
E3	BF5 Biofiltr	Amoniak	-	7,5
		Węglowodory alifatyczne	0,16800	-
		Węglowodory aromatyczne	0,07200	-
		Siarkowodór	0,00420	-
		Całkowite LZO	0,24000	-
E4	BF6 Biofiltr	Amoniak	-	7,5
		Węglowodory alifatyczne	0,02800	-
		Węglowodory aromatyczne	0,01200	-
		Siarkowodór	0,00070	-
		Całkowite LZO	0,04000	-
E5	BF7 Biofiltr	Amoniak	-	7,5
		Węglowodory alifatyczne	0,07000	-
		Węglowodory aromatyczne	0,03000	-
		Siarkowodór	0,00175	-
		Całkowite LZO	0,10000	-
E6	BF8 Biofiltr	Amoniak	-	7,5
		Węglowodory alifatyczne	0,14000	-
		Węglowodory aromatyczne	0,06000	-
		Siarkowodór	0,00350	-
		Całkowite LZO	0,20000	-

1.2. Rodzaj i ilość gazów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza dla całej instalacji:

Instalacja IPPC	Emitowane zanieczyszczenia	Emisja [Mg/rok]
Instalacja do przetwarzania odpadów na terenie Oczyszczalni Ścieków Tychy-Urbanowice	Amoniak	2,5947
	Węglowodory alifatyczne	4,8434
	Węglowodory aromatyczne	2,0757
	Siarkowodór	0,1211
	Całkowite LZO	6,9191

2. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.

Równoważny poziom hałasu „A” mogącego przenikać do środowiska nie może przekroczyć na terenach zabudowy chronionej akustycznie następujących wartości:

- a) dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:
 - LAeqD – 50 dB;
 - LAeqN – 40 dB.
- b) dla terenów mieszkaniowo usługowych:
 - LAeqD – 55 dB;
 - LAeqN – 45 dB.

3. Warunki poboru wody oraz wprowadzania ścieków.

Nie ustala się warunków poboru wody oraz warunków wprowadzania ścieków przemysłowych. „

VI. W części IV. „Gospodarka odpadami.”, punkt 1 „Warunki w zakresie wytwarzania odpadów.”

otrzymuje brzmienie:

„1. Warunki w zakresie wytwarzania odpadów.

W wyniku eksploatacji instalacji, objętej niniejszym pozwoleniem zintegrowanym, wytwarzane są odpady inne niż niebezpieczne. Warunki w zakresie wytwarzania odpadów przedstawiają się następująco.

1.1. Rodzaje i ilości odpadów przewidzianych do wytwarzania, w związku z eksploatacją instalacji.

1.1.1. Odpady inne niż niebezpieczne.

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość odpadu [Mg] przewidziana do wytwarzania w ciągu roku
1.	19 08 05	Ustabilizowane komunalne osady ściekowe	30 000
2	19 09 04	Zużyty węgiel aktywny	7

1.2. Źródła powstawania odpadów, podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadów, przewidzianych do wytwarzania w związku z eksploatacją instalacji.

1.2.1. Odpady inne niż niebezpieczne.

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Źródło powstawania odpadu	Podstawowy skład chemiczny, właściwości odpadu
1.	19 08 05	Ustabilizowane komunalne osady	Osad ściekowy, przefermentowany,	Skład: substancje organiczne, krzemiany,

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Źródło powstawania odpadu	Podstawowy skład chemiczny, właściwości odpadu
		ściekowe	ustabilizowany, odwodniony.	węglany. Właściwości: biodegradowalne, nie powodują bezpośredniego zagrożenia dla środowiska.
2.	19 09 04	Zużyty węgiel aktywny	Odpady te powstają w wyniku eksploatacji i okresowej wymiany złoża sorpcyjnego (węgla aktywnego), stosowanego do redukcji substancji odorowych i gazowych w powietrzu, które odciągane jest z obiektów technologicznych oraz oczyszczania biogazu z siloksanów.	Skład: Siloksany, węgiel pierwiastkowy. Właściwości: palne, nie powodują bezpośredniego zagrożenia dla środowiska.

1.3. Miejsce i sposób magazynowania odpadów przewidzianych do wytwarzania, dalszy sposób gospodarowania odpadami.

Przewidywane do wytworzenia odpady magazynowane są na terenie, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny. Magazynowanie odbywa się zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi, w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia, oraz zagrożenia, które mogą powodować te odpady, w tym zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów.

1.3.1. Odpady inne niż niebezpieczne.

L.p.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Miejsce i sposób magazynowania odpadu	Dalszy sposób gospodarowania odpadem
1.	19 08 05	Ustabilizowane komunalne osady ściekowe	Osad ściekowy gromadzony jest w kontenerach lub naczepach samochodowych ustawionych przy stacji odwadniania osadów lub czasowo gromadzony na poletkach osadu odwodnionego.	Przekazywane uprawnionym odbiorcom do przetwarzania (w tym w procesie R10) - przy spełnieniu warunków określonych w przepisach dot. zastosowania komunalnych osadów ściekowych.
2.	19 09 04	Zużyty węgiel aktywny	Plac magazynowy przy wiatlach. W szczelnym, zamykanym pojemniku,	Przekazywane uprawnionym odbiorcom odpadów zgodnie

L.p.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Miejsce i sposób magazynowania odpadu	Dalszy sposób gospodarowania odpadem
			zabezpieczony przed przedostawaniem się substancji do środowiska.	z hierarchią sposobów postępowania z odpadami do przetwarzania lub zbierania.

1.4. Sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego wpływu na środowisko.

Działania powodujące lub mogące powodować powstanie odpadów są planowane, projektowane i prowadzone tak, aby w pierwszej kolejności zapobiegać powstawaniu odpadów lub ograniczać ilość odpadów i ich negatywne oddziaływanie na życie i zdrowie ludzi oraz na środowisko oraz zapewnić zgodny z zasadami ochrony środowiska sposób postępowania z odpadami, których powstaniu nie udało się zapobiec.

Zapobieganie i ograniczanie powstawania odpadów odbywa się poprzez:

- racjonalne zużycie surowców i przestrzeganie reżimu technologicznego w procesie produkcyjnym;
- właściwą kontrolę i ocenę przebiegów procesów technologicznych oraz stanu technicznego instalacji i urządzeń, zapewniającą optymalne zarządzanie produktem i gospodarką materiałową.

Sposoby ograniczania negatywnego wpływu odpadów na środowisko przedstawiają się następująco:

- 1) Wszystkie przewidziane do wytwarzania odpady gromadzone są do czasu zebrania odpowiedniej partii odpadów, w wyznaczonych miejscach, w sposób:
 - a) selektywny
 - b) niezagrażający środowisku
 - c) niepowodujący uciążliwości dla osób trzecich;
- 2) Transport odpadów do miejsc ich odzysku lub unieszkodliwiania, jest realizowany wyłącznie przez uprawnione podmioty, zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie;
- 3) Odpady przekazywane są do dalszego zagospodarowania zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, wyłącznie uprawnionym do tego podmiotom."

VII. W części V. „Monitorowanie procesów technologicznych i kontrola eksploatacji instalacji oraz monitoring środowiska.”, punkt 3. „Monitoring emisji zanieczyszczeń do powietrza.”

otrzymuje brzmienie:

3. Monitoring emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Monitoring procesów technologicznych należy prowadzić poprzez:

- kontrolę czasu pracy instalacji i źródeł emisji w roku,
- kontrolę wielkości zużycia surowców i mediów,
- regularne kontrole stanu technicznego instalacji i urządzeń,
- monitoring wielkości emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Dla emitorów E1 ÷ E6 należy prowadzić pomiary emisji zanieczyszczeń do powietrza, zgodnie z zakresem, częstotliwością oraz metodyką wskazaną w poniższej tabeli.

Emitor	Źródło emisji	Zanieczyszczenie	Częstotliwość monitorowania	Norma ¹⁾
E1 ÷ E6	Biofiltry (Procesy biologicznego przetwarzania odpadów)	H ₂ S ²⁾	Raz na 6 miesięcy	Brak dostępnej normy EN
		NH ₃ ²⁾	Raz na 6 miesięcy	Brak dostępnej normy EN

1) W ramach BAT należy monitorować emisję z kominów do powietrza zgodnie z normami EN. Jeżeli normy EN nie są dostępne, w ramach BAT należy stosować normy ISO, normy krajowe lub inne międzynarodowe normy zapewniające uzyskanie danych o równorzędnej jakości naukowej.

2) Zamiast monitorowania stężenia odorów monitorowana jest emisja NH₃ i H₂S.

Należy zapewnić wykonanie ww. pomiarów wielkości emisji przez akredytowane laboratorium.”

VIII. Pozostała treść pozwolenia zintegrowanego pozostaje bez zmian.

I. Uzasadnienie faktyczne:

Decyzją z dnia 30 grudnia 2024 r., nr 4715/OE/2024, Marszałek Województwa Śląskiego udzielił pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne, zlokalizowanej na terenie Oczyszczalni ścieków Tychy-Urbnowice w Tychach, przy ul. Lokalnej 14, eksploatowanej przez Regionalne Centrum Gospodarki Wodno-Ściekowej S.A. z siedzibą w Tychach, przy ul. Piłsudskiego 12.

Pismem z dnia 27 listopada 2025 r., pełnomocnik Regionalnego Centrum Gospodarki Wodno-Ściekowej S.A. z siedzibą w Tychach, przy ul. Piłsudskiego 12, zwrócił się z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji, w związku z koniecznością dostosowania zapisów decyzji do rzeczywistych parametrów pracy instalacji, przy zachowaniu zgodności z poziomami emisyjnymi wynikającymi z Najlepszych Dostępnych Technik (BAT) dla biologicznego przetwarzania odpadów.

Strona w załączeniu do wniosku przedłożyła wymagane informacje i materiały, w tym:

- 1) zaświadczenia o niekaralności wszystkich osób uprawnionych do reprezentowania spółki zgodnie z KRS, w myśl art. 184 ust. 4 pkt 7 ustawy POŚ;
- 2) potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej za zmianę pozwolenia zintegrowanego;
- 3) potwierdzenie wniesienia opłaty rejestracyjnej za wniosek.

Przedmiotowa instalacja kwalifikuje się do rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, zgodnie z punktem 5 podpunkt 3 lit. c) załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. z 2014 r., poz.1169), a także do § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 poz. 1839 ze zm.).

Po dokonaniu wstępnej analizy podania organ stwierdził, że:

- 1) jest właściwy do jego rozpoznania, zgodnie z art. 378 ust. 2a ustawy POŚ;
- 2) wniosek spełnia wymogi formalne, określone w art. 208 ustawy POŚ;
- 3) wnioskowana zmiana stanowi istotną zmianę instalacji, rozumianą jako zmiana sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowa, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy POŚ.

Mając powyższe na względzie, organ przystąpił do rozpatrzenia wniosku.

II. Przebieg postępowania administracyjnego:

Zgodnie z zapisem art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k tiret pierwsze ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.), dane dotyczące wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych.

Zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 209 ustawy POŚ, zapis wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego w wersji elektronicznej, został przesłany ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

Marszałek Województwa Śląskiego, prowadząc postępowanie dotyczące zmiany pozwolenia zintegrowanego, wezwał pełnomocnika Strony do złożenia wyjaśnień i uzupełnień pismami z dnia 13 stycznia 2026 r., o znaku OE-WS-PZ.KW-00039/26 oraz z dnia 3 marca 2026 r., o znaku OE-WS-PZ.KW-00264/26.

Strona złożyła wyjaśnienia i uzupełnienia do przedmiotowego wniosku pismami: z dnia 30 stycznia 2026 r. oraz z dnia 23 marca 2026 r.

Rozpatrując przedmiotowy wniosek, Marszałek Województwa Śląskiego ogłoszeniem z dnia 15 stycznia 2026 r., poinformował o zamieszczeniu informacji o wniosku Strony, w publicznie dostępnym wykazie danych, a także o możliwości wnoszenia uwag i wniosków w terminie 30 dni od ukazania się zawiadomienia. Przedmiotowe ogłoszenie umieszczono na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miasta Tychy oraz w pobliżu lokalizacji instalacji, a także na tablicy ogłoszeń i stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego, na okres 30 dni.

W tym czasie do tutejszego urzędu nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski do sprawy.

Z uwagi na fakt, że niniejsze pozwolenie zintegrowane uwzględnia przetwarzanie odpadów, organ w toku postępowania, pismem z 16 stycznia 2026 r. o znaku OE-WS-PZ.KW-00067/26 wystąpił do Prezydenta Miasta Tychy, o przedstawienie opinii do złożonego przez Regionalne Centrum Gospodarki Wodno-Ściekowej S.A. z siedzibą w Tychach wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne, zlokalizowanej na terenie Oczyszczalni ścieków Tychy-Urbanowice w Tychach, przy ul. Lokalnej, zgodnie z art. 41 ust. 6a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach.

Prezydent Miasta Tychy nie przedstawił swojego stanowiska w terminie określonym w art. 106 § 3 KPA, a zatem, zgodnie z art. 41 ust. 2 punkt 6b ustawy o odpadach, przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2026 r., o znaku: OE-WS-PZ.KW-00517/26, Strona została zawiadomiona o niezakończonym w terminie, nowym terminie załatwienia sprawy, przyczynach tego stanu rzeczy oraz pouczona o prawie do wniesienia ponaglenia, zgodnie z art. 36 § 1 ustawy Kpa.

Pismem z dnia 7 maja 2026 r., o znaku OE-WS-PZ.KW-00592/26, organ zawiadomił Stronę, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie siedmiu dni, licząc od dnia otrzymania pisma. Przed wydaniem niniejszej decyzji Strona nie zapoznała się z aktami sprawy, nie złożyła również dodatkowych wyjaśnień, ani nowych wniosków dowodowych.

III. Uzasadnienie prawne:

Zgodnie z art. 180 ustawy POŚ, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, wytwarzanie odpadów jest dozwolona po uzyskaniu pozwolenia, jeżeli jest ono wymagane.

Powyższy przepis ustanawia generalną zasadę, zgodnie z którą prowadzenie pewnego rodzaju działalności, powodującej określone skutki dla środowiska, wymaga uzyskania zgody organu administracji. Jak wskazuje NSA, *„Obowiązek uzyskania pozwolenia jest konsekwencją przede wszystkim tego, że środowisko jest istotnym elementem procesów gospodarczych, w kontekście użytkowania jego zasobów oraz powodowania emisji, która może przekształcić się w zanieczyszczenie”* (wyrok NSA

z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt II OSK 1224/18). Działalność, o której stanowi ww. przepis to eksploatacja instalacji, natomiast skutki – to emisja do środowiska substancji, które je zanieczyszczają. Nie każda jednak tego rodzaju działalność wymaga uzyskania pozwolenia. Zgoda organu jest bowiem konieczna wyłącznie wtedy, gdy ustawodawca, w sposób wyraźny, nałoży obowiązek jej otrzymania.

Pozwolenia, o których stanowi art. 180 ustawy POŚ, są nazywane w doktrynie pozwoleniami emisyjnymi. Katalog tych pozwoleń został określony w art. 181 ust. 1 ustawy POŚ. Jednym z nich jest pozwolenie zintegrowane (art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy POŚ).

Ideą pozwolenia zintegrowanego jest kompleksowe zarządzanie emisjami do środowiska. Ujmuje ono bowiem swoją treścią całość oddziaływań na środowisko i zastępuje wszelkie pozwolenia sektorowe i ewentualne inne decyzje o charakterze reglamentacyjnym, związane z ochroną środowiska, a wymagane w związku z eksploatacją określonych instalacji (tak: *Prawo Ochrony Środowiska. Komentarz, pod red. nauk. M. Górskiego*, wyd. C.H. Beck, Legalis).

W myśl art. 201 ust. 1 ustawy POŚ, pozwolenia zintegrowane wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych. Zgodnie natomiast z art. 201 ust. 2 ustawy POŚ, minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Jak wynika z powołanych przepisów, uzyskanie pozwolenia zintegrowanego jest konieczne wyłącznie w przypadku prowadzenia ściśle określonych instalacji, tj. tylko takich, które zostały enumeratywnie wskazane w ww. rozporządzeniu wykonawczym. Aktualnie katalog takich instalacji określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169). Innymi słowy, jeżeli dany podmiot zamierza eksploatować instalację, która wpisuje się w katalog, określony w rozporządzeniu, ma obowiązek uzyskać pozwolenie zintegrowane (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt II SA/OI 443/19). Co ważne, pozwolenie zintegrowane, mimo że – w istocie rzeczy – zastępuje tzw. pozwolenia sektorowe (por. art. 182 i art. 211 ust. 1 ustawy POŚ), to nie może być przez nie zastępowane (analogicznie: wyrok WSA w Lublinie z dnia 13 września 2010 r., sygn. akt II SA/Lu 205/10).

Pozwolenie zintegrowane wydaje, w drodze decyzji, na wniosek prowadzącego instalację, organ ochrony środowiska (art. 183 ust. 1 w zw. z art. 184 ust. 1 ustawy POŚ).

System organów ochrony środowiska został określony w art. 376 i nast. ustawy POŚ. Jak wynika z art. 376 pkt 2b ustawy POŚ, jednym z organów ochrony środowiska jest marszałek województwa. Jego kompetencje określa art. 378 ust. 2a ustawy POŚ. Zgodnie z tym przepisem, marszałek województwa jest właściwy w sprawach:

- 1) przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana

instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

- 2) przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1;
- 3) pozwolenia na wytwarzanie odpadów i pozwolenia zintegrowanego dla instalacji komunalnych, o których mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach;
- 4) o których mowa w art. 237 i art. 362 ust. 1-3, w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że marszałek województwa jest właściwy do udzielania tylko niektórych pozwoleń zintegrowanych. Instalacja będąca przedmiotem takiego pozwolenia musi stanowić bowiem albo przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo być instalacją komunalną, o której mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.

Katalog przedsięwzięć, mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839).

Treść pozwolenia zintegrowanego wyznacza zasadniczo art. 211 ust. 1 ustawy POŚ, wskazując, że pozwolenie zintegrowane spełnia wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4 (tj. pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów), pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Dodatkowe elementy pozwolenia zintegrowanego zostały określone w art. 211 ust. 3-9 ustawy POŚ, a także w art. 202 ust. 1-6 ustawy POŚ.

Pozwolenia zintegrowane wydawane są, co do zasady, na czas nieoznaczony (art. 188 ust. 1 ustawy POŚ).

Biorąc zatem pod uwagę:

- rodzaj instalacji, będącej przedmiotem wniosku;
- zakres przedmiotowy wniosku;

organ stwierdza, że przedmiotowy wniosek należy rozpoznać w oparciu o wyżej wskazane przepisy.

IV. Uzasadnienie szczegółowe:

W wyniku analizy merytorycznej treści podania oraz zgromadzonego w sprawie całokształtu materiału dowodowego, pod kątem zgodności z przepisami prawa materialnego w zakresie ochrony środowiska, organ przychylił się do wniosku Strony i niniejszą decyzją dokonał zmian pozwolenia zintegrowanego w części:

- I. Rodzaj i parametry instalacji;
- II. Sposoby osiągania wysokiego stopnia ochrony środowiska jako całości i zapewnienia efektywnego wykorzystania energii;
- III. Warunki eksploatacji instalacji oraz wprowadzania do środowiska substancji i energii przy normalnym funkcjonowaniu instalacji;
- IV. Gospodarka odpadami;
- V. Monitorowanie procesów technologicznych i kontrola eksploatacji instalacji oraz monitoring środowiska.

Dokonane niniejszą decyzją zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego odnoszą się do następujących zagadnień:

- 1) Kwestie ogólne,
- 2) Ochrona powietrza,
- 3) Ochrona przed hałasem,
- 4) Gospodarka odpadami.

Ad. 1

W kwestiach ogólnych, w części I decyzji, w punkcie 3 uzupełniono wykaz obiektów i urządzeń o „Stację odwadniania osadów – obiekty 108 i 410, w których przefermentowane osady ściekowe odwadniane są na wirówce lub na prasach membranowych” oraz o „Zbiornik Magazynowy”, o pojemności 3 400 m³, w którym magazynowe są odpady przeznaczone do przetwarzania w procesie R3 oraz zmieniono zapis w punkcie 4, dotyczącym opisu technologicznego z „pełnej higienizacji osadów własnych i odbieranych” na „higienizację osadów własnych i odbieranych.”

Powyższa zmiana ma charakter porządkujący.

Ad. 2

W zakresie zagadnień dotyczących emisji substancji do powietrza / ochrony powietrza przedmiotowy wniosek obejmował przede wszystkim zmiany w zakresie:

- opisu instalacji oczyszczania gazów odlotowych – dostosowanie zapisów pozwolenia do stanu rzeczywistego (technologia oczyszczania gazów odlotowych nie przewiduje stosowania komór z węglem aktywnym przy każdym biofiltrze, jedynie przy biofiltrze B5),
- zwiększenia dopuszczalnych poziomów emisji substancji do powietrza (dotyczy: LZO, NH₃, H₂S) – zmiany emisji nie wynikają z fizycznych zmian w instalacji, ani zmian charakteru jej pracy, natomiast mają na celu uwzględnienie rzeczywistych poziomów emisji z instalacji w pozwoleniu, wynikających z doświadczeń eksploatacyjnych prowadzącego instalację (zwiększone poziomy emisji są zgodne z wymaganiami Konkluzji BAT i nie powodują przekroczenia dopuszczalnych poziomów stężeń substancji w powietrzu),
- zmniejszenia czasu pracy poszczególnych emitorów.

Wniosek wraz z uzupełnieniami, przedłożonymi na wezwania organu, w zakresie emisji substancji do powietrza / ochrony powietrza, spełniał wymagania określone w art. 184 oraz art. 221 ustawy POŚ.

Źródłem zorganizowanej emisji substancji do powietrza z instalacji są procesy przetwarzania odpadów, prowadzone w oparciu o proces beztlenowej fermentacji osadów i odpadów. Miejscami wprowadzania gazów do powietrza są wyloty gazów odlotowych z 6 biofiltrów (poprzez całą ich otwartą powierzchnię), których zadaniem jest zmniejszenie negatywnego oddziaływania oczyszczalni na środowisko poprzez filtrowanie powietrza z procesów biologicznego przetwarzania odpadów.

Z uwagi na zmiany poziomów emisji substancji do powietrza oraz czasu pracy poszczególnych emitorów, Wnioskodawca przeprowadził analizę rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu. Analiza wykazała, iż przy dotrzymaniu dopuszczalnych poziomów emisji i warunków wprowadzania emitowanych substancji do powietrza ustalonych w niniejszej decyzji, nie zostaną przekroczone wartości odniesienia, określone w rozporządzeniu z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2010 r., nr 16, poz. 87), poza terenem, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny.

Mając na uwadze, iż przedmiotowa instalacja nie generuje emisji substancji, objętych standardami jakości powietrza, uwzględnianych w corocznej ocenie jakości powietrza, dokonywanej przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, wydanie przedmiotowej decyzji nie wymagało przeprowadzenia postępowania kompensacyjnego, o którym mowa w art. 227 – 229 ustawy POŚ.

W ramach przedmiotowego postępowania, na podstawie analizy wymagań Konkluzji BAT, ograniczono zakres obowiązkowego monitoringu emisji substancji do powietrza do zakresu, przewidzianego w Konkluzjach BAT dla procesów biologicznego przetwarzania odpadów (NH₃ i H₂S).

Mając na uwadze powyższe aspekty, niniejszą decyzją zmieniono brzmienie pozwolenia w zakresie punktów:

- I.5.1. „Źródła powstawania oraz miejsca wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, ich charakterystyka oraz czas eksploatacji” – poprzez aktualizację opisu instalacji oczyszczania gazów odlotowych z procesów przetwarzania odpadów, a także aktualizację czasu pracy poszczególnych emitorów,
- II.3. „Sposoby osiągania wysokiego stopnia ochrony środowiska jako całości i zapewnienia efektywnego wykorzystania energii” (w zakresie ochrony powietrza) – poprzez aktualizację zapisów dotyczących spełnienia BAT 8 (dotyczącego monitoringu emisji substancji do powietrza) oraz BAT 34 (dotyczącego ograniczenia emisji do powietrza z procesów biologicznego przetwarzania odpadów),
- III.1. „Wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza” – poprzez aktualizację dopuszczalnych poziomów emisji substancji do powietrza dla poszczególnych emitorów, a także dla całej instalacji,
- V.3. „Monitoring emisji zanieczyszczeń do powietrza” – poprzez aktualizację zakresu monitoringu emisji substancji do powietrza.

Ad. 3

W zakresie ochrony przed hałasem, zgodnie z obowiązującym pozwoleniem zintegrowanym pomiary realizowane są raz na dwa lata, w oparciu o obowiązujące metodyki referencyjne, w dwóch punktach pomiarowych, zlokalizowanych na granicy najbliższych terenów podlegających ochronie akustycznej, tj. po stronie wschodniej (P2) oraz po stronie południowej terenu zakładu (P1).

Przedmiotowa zmiana wynika z doprecyzowania, przez prowadzącego instalację, zapisów dotyczących dopuszczalnych poziomów hałasu, o tereny mieszkaniowo-usługowe, zlokalizowane po stronie wschodniej (P2).

W trakcie uzyskiwania pozwolenia zintegrowanego wskazano, że od strony wschodniej znajdują się tereny zabudowany mieszkaniowej, zamiast mieszkaniowo-usługowej, co bezpośrednio wpływa na określone dopuszczalne poziomy hałasu.

W przedmiotowym wniosku dokonano również uzupełnienia wykazu urządzeń (stacja odwadniania osadów, zbiornik magazynowy).

Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez prowadzącego instalację, przy piśmie z dnia 30 stycznia 2026 r., uzupełnienie wykazu urządzeń nie powoduje powstania nowych źródeł hałasu ani zmiany parametrów akustycznych istniejących źródeł hałasu, a tym samym nie wpływa na dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej.

Ad. 4

Zmiana w zakresie gospodarki odpadami polegała na dopisaniu nowego rodzaju odpadu o kodzie 19 09 04, wytwarzanego w trakcie eksploatacji instalacji w ilości 7 Mg/rok, źródła powstania, podstawowego składu chemicznego i jego właściwości,

a także miejsca i sposobu jego magazynowania. Skorygowano również źródło powstania odpadu o kodzie 19 08 05.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym organ zważył, co następuje.

W stanie faktycznym sprawy, biorąc pod uwagę przepisy prawa materialnego, zaistniała konieczność zmiany pozwolenia zintegrowanego. Strona przedłożyła podanie w tym zakresie, które spełnia wymogi formalne. Po zbadaniu podania organ stwierdził, że wnioskowane zmiany są zgodne z przepisami szczególnymi, dotyczącymi ochrony środowiska.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 KPA, od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Śląskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z 127a KPA, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Przedłożono dowód wniesienia opłaty skarbowej w wysokości 253,00 PLN. Opłaty dokonano na konto Urzędu Miejskiego w Katowicach.

Podpisano: Z upoważnienia Marszałka Województwa Śląskiego;

Grzegorz Januszek; Zastępca Dyrektora
[Departament Ochrony Środowiska, Ekologii i Opłat Środowiskowych \(OE\)](#)